

Betænkning

over

- I. forslag til lov om sommerhuse og camping m. v.,
 II. forslag til lov om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål og
 III. forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

(Afgivet af udvalget den 15. maj 1972).

Udvalget har holdt 14 møder og haft samråd såvel med boligministeren som med ministeren for kulturelle anliggender og landbrugsministeren. Boligministeren har endvidere skriftligt besvaret de af udvalget stillede spørgsmål vedrørende lovforslagene samt indhentet en række udtalelser fra justitsministeriet til belysning af forfatningsretlige og andre specielle spørgsmål.

Udvalget har endvidere modtaget deputationer fra CARAVAN-Fabrikant- og Importørforeningen, Omegnens Fritidshaveforening, Kolonihaveforbundet for Danmark samt fra Børne- og Ungdomsorganisationernes Samråd, ligesom man har modtaget skriftlige henvendelser fra Foreningen af Skov- og Landejendomsbesiddere i Danmark, Dansk Skovforening, De samvirkende danske Husmandsforeninger, De samvirkende danske Landboforeninger, Centralforeningen af Tolvmandsforeninger og større Landbrugere i Danmark, Grundejernes Landsforbund samt fra Kommunernes Landsforening.

Ad I. forslag til lov om sommerhuse og camping m. v.

Ad kap. 1. Erhvervsmæssig udlejning m. v.:

Udvalget har drøftet, hvorvidt den udlejningsvirksomhed, der om sommeren udøves fra landbrugsejendomme m. fl. under betegnelsen bondegårdsferie el. lign., vil være omfattet af bestemmelserne i lovforslagets § 1, stk. 1, og dermed være betinget af meddelelse af tilladelse i henhold til § 2.

Boligministeren har oplyst, at den almindeligt kendte form for bondegårdsferie ikke vil kræve tilladelse, og har efter udvalgets

anmodning herom stillet det under nr. 2 anførte ændringsforslag, der præciserer dette. Det er ikke fundet påkrævet udtrykkeligt at angive andre former for privat udleje i sommersæsonen, som i almindelighed heller ikke falder ind under kriteriet „erhvervsmæssigt“ i stk. 1, nr. 1. Eksempelvis vil en husejer i en sommerferieby uden tilladelse efter loven kunne udleje sin sædvanlige helårsbolig eller en del deraf til sommergæster, idet en sådan udleje kun i ganske ekstraordinære situationer kan betegnes som „erhvervsmæssig“.

Med hensyn til de ejere af landbrugsejendomme m. v., hvis udlejningsvirksomhed vil kunne betegnes som erhvervsmæssig, henvises endvidere til, at de, der ved lovforslagets fremsættelse lovligt drev sådan erhvervsmæssig virksomhed, efter § 12, stk. 4, har krav på tilladelse til videreførelse af virksomheden i samme omfang som hidtil, hvis ansøgning herom indgives inden 6 måneder efter lovens gennemførelse.

Bestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 3, hvorefter en ejer ikke uden tilladelse erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end 4 uger kan udleje sin ejendom eller dele heraf til camping, har ligeledes været drøftet, og boligministeren har stillet det under nr. 1 anførte ændringsforslag, hvorefter fristen på 4 uger foreslås forlænget til 6 uger for at give mulighed for camping på samme sted i et tidsrum, der svarer til skoleferien.

I forbindelse med ændringsforslaget til § 1, stk. 1, nr. 3, har udvalget i et samråd med boligministeren drøftet bestemmelsens rækkevidde. Boligministeren har herunder givet udtryk for, at særlig tilladelse efter § 2 ikke